

עקבתא דמשיחא

שנת חמש עשרה עיה"ק ירושלים ת"ו

שבט התשע"א

אז נדברו יראי ה'

גליון עקבתא דמשיחא יו"ל בעידודם של גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א ת.ד 57194 ירושלים

גליון 299

יראוך עם שמשו!

סיפר הגה"צ רבי יצחק זילברשטיין שליט"א: הגה"ק רבי שלום לופס זצ"ל היה מעורר רבות במעלת תפילת ותיקין, ושגורים היו על לשונו דברי הגמרא האומרת, כי אדם המתפלל בנץ, לא ינוק כל אותו היום. אחד הבעלי בתים בקהילתו, ששמע את הדברים, החליט לבוא ולהתפלל ותיקין, הוא קשר את הסוטה שלו עם הירקות, ליד בית הכנסת, ונכנס להתפלל ב"הנץ", בהיותו בוטח בדברים ששמע שלא ינוק כל אותו היום. והנה לאחר התפילה, יוצא הירוק החוצה, ו...שוד ושבר. הסוטה נגנבה. הוא חזר אל רבי שלום לופס שהיה בבית הכנסת, ומספר לו

רבי שלום לופס זצ"ל
הוא היה אומר: איני מפחד מה יאמרו עלי אנשים בעולם הזה, אלא מפחד מה יאמרו עלי בעולם הבא!

בבכי רבה על שאירע, הלה שאל "הרי הרב הבטיח לנו שאם נתפלל ותיקין, לא ננוק כל אותו היום, והנה הסוטה שלי נגנבה". למען האמת, לא מדובר בשאלה קשה מידי... אבל כאשר יהודי שכזה מגיע לפני הרב, אי אפשר לפוטרו ב"ויש ליישב". הביטחון של הרב לופס שלא רק שלא ינוק מהגניבה, אלא עוד ירוחק בכפלים. שב האיש לביתו שמו. ואכן, לאחר זמן מה מצא האיש את הסוטה ליד ביתו, והתברר שהיא מעוברת, ולאחר זמן המליטה לו סוס נוסף, וברכת הרב על ה"כפל" התקיימה במלואה. (עליו לשבח)

קריאה קדושה ואזהרה חמורה

לפניו קטע מתוך מכתב בענין המגיפה של לבישת שמלות שאינן ארוכות כדבעי והנה מה עמיה נפשינו בדור פרוץ זה אשר חשכו עיני בני ישראל המפריצו תוראה וצרו צעידות מלכת ברחובותינו לנוכח הפסולת האיטומה אשר לדאבון לב הנפשטה גם בין הנשים והנערים הנחשבות גם בן שומרי דין הגניעות. הפריצה הנוראה החודשת מפרצת שמלות הקצרות הוורטת כל נגדי הקדושה והצניעות ומה נורא מכשול הרבים בזה אשר מקרוב יצאה אש מיניו הפריצות עיך פרוץ אשר בשער... אנא! לבשו מלבושים ארוכים שיכסו את רוב הגוף כל עפ"י דתוה"א אסור ללבוש שמלות קצרות. והוא למודעי כי כל הלוכשת שמלה כזו אשר אינה מובטחת שלא תתנלה ח"ו משהו מהבדד בכל תנועה שהיא, הן בעמידה הן בישיבה דינה כעוברת על דת יהודית. מצוה על כל שראל לפחות ולעגור בפרוצות הפרוצות בגדי הצניעות והיכויחן על דרכי הרעה והמשיחית ולמונעין שאל יפרוצו ולא כשילו הרבים...

עקב מוציאי רב העיר"ח הספרדיית

גדולה היא האבהו - מקים עולה של תורה הגאון הצדיק המופלא רבי יששכר מאיר זצ"ל - ראש ישיבת הנגב שנסתלק מעמנו!
ארוחת בוקר. ואני אעשה סעודת כדורים. כה היה בעל ייסורים גדול וקבלם באהבה ובשמחה מופלאה.

אם זה בדרך נס איני הפץ בכך...
על רום גובהו ודקדוקו הרחני של ראש הישיבה מוסיף ר' גדעון הרמן: סיפר לי פעם ראש הישיבה זצ"ל, כי הגה"ק הבבא סאלי זצ"ל אמר לו פעם. כי אם הוא ירצה ויכל הוא לגזור שיהיה לו ילדים. ואמר לו ראש הישיבה: אם זה בדרך נס איני הפץ בכך... (ובודאי שזכות הוא לקבל ישועה מברכת קדוש עליון כרבנו ישראל אבוחצירא זצ"ל, אך היה כה דבוק באמונה בבורא שלפי דרגתו וטעמו לא הפץ להטריח בשביל עצמו את הקב"ה בדרך נס).

מי שיפגע ברבי יששכר מאיר לא יוציא את שנתו...
עמד בפרץ במלא כוחו ומרצו להעמדת הדת והצניעות בעיירה נתיבות. למינת הלב, היו פעם צעירים מתושבי המקום בני הדור החודש, אשר לא ראו זאת בעין יפה וניסו להצר את צעדיו של הרב הנומד בדרכם. הם הבינו כי מולם יצבת אשיות העשויה ללא חת וזממו לפגוע ולהתנכל אליו. ועל כך סיפר האדמו"ר רבי יקותיאל אבוחצירא שליט"א "מור קזני, לו נודע על ההתארגנות המבישה הזו, שיגר אליהם התרעה חריפה ביותר ולפיה מי שיהיך לפגוע בגו"ל, בכל דרך או אמצעי, עתיד לתת על כל מיד את הדין ולא יוציא את שנתו. לנוכח האזהרה החריפה והחד משמעית, נסגרו בהם הצעירים מכוונתם".

לולי תורתך שעשועי

גם ליבי עושה בין הזמנים...
פעם ביום ה' בסמוך לשבת חופשית נסעו כבר רוב הבחורים, ונשארו בישיבה רק בחורים מעטים, וראש הישיבה הגיע באותו יום לישיבה והתמוטט. כשנידו לו לקום נשען על כסא מסוים, אז נישא אליו אחד הרמ"ם ושאל בחרדה לשלומו, מיד השיבו הרב: כשהבחורים עושים בין הזמנים אז גם ליבי עושה בין הזמנים...

הרב יעקב בב"ד של מעלה, אני צריך אותו לידו...
לפני 7 שנים ביקשתי לזכות את נתיבות, סיפר ר' משה אליהו תושב העיר, רצייתי להיוועץ קודם באחד מרבני נתיבות ולקבל ברכה, רבינס אחרים היו עסוקים, ולא יכלו לקבל אותם. התחלתי מיואש ואמר לי משהו שיש עוד צדיק אחד של הייתי אצלו וזהו ראש הישיבה הרב יששכר מאיר. "באתי לביתו הפשוט והצנועי, לפתע אמר לי הרב, יש לך כוחות גדולים, אני צריך אותך. אתה לא עוזב את נתיבות, דע לך כי אתה עומד לעבור תהליך שישה את כל חייך, הוא אמר לי ולא ידעתי על מה הוא מדבר. הוא עמד לי שיש לי כוחות אדירים והציע שנתיחיל ללמוד יחד. הסכמתי. "שבוע לאחר מכן עברתי תאונת דרכים קשה. נחשבתי כמת קליני. ראיתי אור גדול שהוביל אותי לאולם ספור שהיה מעין בית דין של מעלה. היו שם שלושה אנשים שהתייעצו ביניהם מה לעשות איתי. לפתע ראיתי אותו, את הגאון רבי יששכר מאיר, כשהוא אומר לשלושת האנשים: "אני צריך לידו את משה אליהו" אור גדול זרח מפניו. "העתורתי באמבולנס, בדרך לבית החולים. אנשים העידו

לאחר מכן כי באותה שעה הלכו עם ראש הישיבה בקצה האחר של נתיבות כשלתפוע, וכל כל הסבר, פרש הרב את כפיו כלפי מעלה ואמר: "היכן משה אליהו, אני מתגעגע אליו". כשבא לבקר אותי בבית החולים, סיפרתי לו על התאונה. הוא אמר לי: "אין לך כלום. יהיו לך מעט כאבים ותשתחרר הביתה. וכך היה. אחרי שחורתי שאלתי אם אני מדמיין או שהכל אמת, והרב אמר לי: "דע לך שהכל אמת". כמובן שהדבר שינה את כל חיי חזרתי בתשובה שלימה. 'משה גם מתגעגע אליך', הוא נהג לומר לי תמיד. גם אם הוא היה גמור מכאבים, חלש ממחלות ומדוכדך בייסורים, היה ממתין לי שאבוא ואלמד אותו.

ראש הישיבה זצ"ל עם הגה"ק הבבא סאלי זצ"ל

עדיף לו להיות חלש מלפגוע ביהודי
שאלתיו פעם - מספר תלמידו ר' גדעון הרמן - מדוע רבנו מקפיד לקנות את התרופה לטוכר פחות מהנצרך. וכה השיבני: בהיותי פעם בחו"ל עלה לי הסוכר, ומישהו בדיוק צעיד אותי, והשבתי לו בקפידא. לאחר שפייסתי, החלטתי להפחית מהיום מהתרופה, למרות שזה גורם לי חולשה. אך זה עדיף לי מאשר לפגוע ביהודי. (שכן בעליית הסוכר יש נטייה לנכעס אם מצערים את האדם).

הרב הגיע עם כלי גנינה...
הקשר לאהבת ישראל המופלגת שלו ראו לציין עובדא אחת מני רבות: פעם נישא אליו יהודי תושב העיר ושח בפניו על מצוקת הפרנסה הקשה שלו, ראש הישיבה החל להתעניין מה הוא עושה ומה רעיוותו עושה, במהלך השיחה גילה הרב כי אשתו של יהודי זה - נגנית במקצועה. מדוע היא אינה מנגנת לפרנסתה? שאל את היהודי שהשיב לו בכאב כי אין לו די כסף לקנות את כלי הגנינה הדרוש לה. למחרת בבוקר התייצב ראש הישיבה בביתו של היהודי כשהוא נושא אקורדיון בידו... כמה שמעה הפציר שישלם לפחות חלקית נענה בסרוב גמור... חבל, חבל כי נסתלק מעמנו ממרומים יאה מלין יושר עבור זוגתו הרבנית תחי' ואלפי תלמידיו וכלל ישראל, ונזכה בקרוב לביאת משיח ה' ולתחיית המתים אז יקיצו וירננו שוכני עפר במהרה בימנו אמן.

מנופה של ארה"ק נעקר אחד ומוזח מגדולי וצדיקי הדור. מקום עולה של תורה כדורים הארץ. יהודי גדול מאד הגה"צ רבי יששכר מאיר זצ"ל ראש ישיבת הנגב.

בגדנו נקדעו מרוב ישיבה על הכסא...
גדולתו בתורה היתה דבר, שקידתו ועמקותו את שיעורו של ראש הישיבה על הכתב, אולם הבח"ח ר' גדעון הרמן הי"ו מספר למערכת, כי ראש הישיבה סיפר לו בנעונו על ימי נעוריו, עת היה לומד תשעים דפי גמרא לשבוע. ומרוב שקידתו עם החברותא נקרע למה המכנס מפני שישבו על הכסא ברצף לא רגיל... ומפני הבושה, (היות ולא תיקנו את הונו מפני העניות...) היו באים ראשונים לביהמ"ד ויוצאים אחרונים באישון לילה.

הכנתי את השיעור בזמן הניתוח הקשה
תלמידו הג"ל מוסיף ומספר: רבות נהגתי לסכם את שיעורו של ראש הישיבה על הכתב, אולם פעם לאחר אחד השיעורים פנה אלי ראש הישיבה ואמר, אל תסכם עוד את החומר והמתן למחר, עד שאחזור לך על השיעור שוב. למחרת הוא חזר לי על השיעור שוב לבד, ובסיום השיעור החל ראש הישיבה להתאנח, כשדמעות זולגות מעיניו, לאחר שתיקה ממושכת ואנחה כבידה אמר לי בפליטת פה: יודע אתה מתי הכנתי שיעור זה? היה זה בזמן הניתוח שערכו לי בעיניים, הרופאים אמרו לי אז שאי אפשר לערוך ניתוח זה ללא הרדמה, ומפני מחלת הסוכר (שבכדי לעשות הרדמה היה צריך לצום קודם הניתוח והצום מסוכן לו לטוכר) ויתתיה על הרדמה. ותדע לך, שאם הייתי לסבול זאת... השיעור בזמן הניתוח לא היה אפשרי לסבול זאת...

מועטץ בסמיכה עם היום גבוה ומגושר שיעורו...
מסירות נפשו לתורה היתה ללא גבול, ארע פעם כי היה לראש ישיבה חום גבוה מאוד, ומסר שיעור שהינו מועטץ בסמיכה וכולו רוועד. ולא אשכח כי באחד בימים איבד ראש הישיבה את ההכרה באמצע אמירת קדיש. ותיכף שעוררוהו החל לומר שיעור בסוגיא... עד שהבחינו שהוא עם סוגיא ותפלין ובאמצע תפילה... כה היה דבוק בתורה (מפי הנ"ל).

הרי מעולם לא נפגמתי בעיניי - עובדא נוראה!
תלמידו הבח"ח ר' גדעון הרמן, מוסיף ומספר עובדא נוראה: ידוע כי ראש הישיבה עבר ניתוח בעיניו בשנתו האחרונה ועקב כך נגרם לו שלא יכל לראות בעיניו במשך שלושה חודשים, באחד הוועדים בתקופה זו בעת שיעורו בספה"ק "נפש החיים" התבטא הרב זצ"ל ואמר: "כל דבר שקרה לי בחיים יודע אני מה הישיבה מן השמים שאע"פ אולם הדבר הזה שכהו עיניי אין ידוע לי מה הישיבה, שכן מעולם לא נפגמתי בעיניי" אולם לאחר

שעשיתי חשבון נפש מעמיק ביותר. הגעתי למסקנה, שהדבר ארע לי היות והייתי נותן שיעורים בסמינרים ולא הורדתי את המשקפיים (הזאת למרות זקנתו ושעניו היו עצומות והיה יהודי קדוש - ומה יענו צעירים הנותנים דרשות בפני נשים).

כל פמליא של מעלה רועדים ממנו
אחד הבחורים סיפר, כי באמורו פעם להגה"צ רבי נתן ווכטפויגל זצ"ל, כי הולך הוא ללמוד אצל רבי יששכר מאיר בישיבת הנגב. התלהב רבי נתן והתבטא בזה"ל: אהה, הולך הן לר' יששכר מאיר, כל פמליא של מעלה רועדים ממנו.

ראו אעשה סעודת כדורים...
דבר פלא אצל ראש הישיבה. כי למרות שהיה בעל ייסורים גדול מאוד. היה שרוי בשמחה מופלאה ועוצמה תדיר. ופעם הבחנתי כי בעת ארוחת הבוקר, מכין ראש הישיבה שתיים עשרה וחצי כדורים מפני תלואיו. ואמר לי הרב אז בשמחה: לך אותה לאכול

בי גדול מרדכי בבית המלך! - מעט עובדות מעניינות על ראש המקובלים בירושלים הגה"ק איש האלוקים רבנו מרדכי שרעבי זצ"ל

ארוכה לאחר תפילת ערבית. כל הקהל הרב שהתאסף בבית הכנסת לרגל ההילולא של הצדיק הביש בהערצה ובעניינים כוספות לעבר הקבוצה שעסקה בתורת הח"ן, וכשעלו ממצח רבנו ומבחי על בצורה ברורה וחד משמעית את פרטי הכוונות ומצבו כל דבר על מכונו. במסגרת הלימוד הכריזו על מפורת הנרות שפורסמו עליו בשמחת הרש"ש הקדוש ושאר צדיקים יסודי עולם. מנהג קדום היה בשיבת המקובלים "נהר שלום" לחלק לכל הנאמנים כיבוד של מזונות, פרי העץ ופרי האדמה וגם חלבה משומנומן לבדן שהכל משהטיבו הנאמנים את לבם בכיבוד, החלו לשיר ולקרוך לכבוד ההילולא של הרש"ש הקדוש וסיפרו בשבחי ובשבחי תלמידיו. אשרי עין ראתה זאת. זיע"א.

דקות וכשיצא אמר לו: תחילת כל, לך ועוד את אחיך ואמרו לו שלא ידאג. כי בעוד שלושה ימים ושנתה מצב הילד לטובה והוא יחלים. ולרפואתו, מוטב שיעטפו את ראשו בסדין ואז ירוחו לו. בשמוע האח את דברי רבנו המבטיחים ומפורשים את חיי הילד רץ בשמחה והודיע את בטלפון לאחיו שניצב ליד מיטת חליו של הבן. ואכן דברי התקיימו במלואם. לאחר שעטפו במלואם את ראש הילד בסדין הטוב לו והוא חזר להכרות, הרופאים התפלאו מאוד לראות את השינוי הדרסטי שחל במצבו של הילד ומילאו את חובתם הרפואית. הם טיפלו בו וכעבור זמן מה נשלח הילד לביתו.

הגה"מ שרעבי זצ"ל

דפיקה זו מה סיבה... מעשה היה באשה אחת חולנית ל"ע שסבלה במשך שנים רבות ממום בליבה. החליטו הרופאים לעשות לה ניתוח לב פתוח בתוקה שהניתוח יועיל לרפואתה. אך הגזירה כבר נגזרה ובגמור הניתוח היא נפחה את נשמתה ומתה ב"מ". משנודע הדבר למשפחתה שהיו ממקורביו של רבנו והתיעצו איתו בעת צרה כבעת שמחה, באו להודיע על דבר פטירתה. נכנסו אליו בני משפחתו בראש מורכז וטרם יצאו את פייה לומר מילה קדימה אותם הרביגת באומרה: כבר משעות הצהריים ידענו כי פלוגית נפטרה. הכיבד - תמהו קרובים? ועל כך השיבה להם הרביגת, כי בשעת ארוחת צהריים הפסיק רבנו מאכילתו ודפק בחזקה על השולחן. שאלתי אותו: לדפיקה זו מה עושה? השיב לי: ברגע זה החזירה פלוגית את נשמתה למרומים.

השינים קפאו על מקומם...
יום אחד יצא רבנו לשוק "מחנה יהודה" על מנת לערוך קניות לכבוד שבת קודש. מראהו המיוחד של רבנו משך את תשומת לבם של העוברים והשבים, שהבחינו בהדרת פניו ובזיו הקורן ממנו. שני נערים שובבים הבחינו במיוחד בארנק הכסף שנתון היה בידו רבנו וחמדו אותו לעצמם. התקרבו השנים בלאט אל רבנו וחספו במהירות מופלאה את הארנק ונסו מיד מן המקום. לא הסיקו אלה להתורק הרבה מרבנו ולפתע קפאו על עומדם מבלי יכולת לנוע קדימה או אחורה. החלו השנים וריאים לנפסם ופתחו בזעקות שבר לעוברים ושבים שיבואו להצילם כי אין הם מסוגלים לזוז ממקומם. בינתיים התאספו סביבם רבים מהקונים שהביטו בפליאה מרובה על השנים המרותקים לאדמה. רבנו שעמד לא הרוקן משם, נשא את עיניו אל השנים ומזו להם שיבואו אליו עם הארנק הגנוב. מיד נחלצו השנים ממאסרם ובפיק ברכיים באו אל רבנו, החזירו לו את כספו ובקשו את סליחתו. רבנו נענה למחול להם בתנאי שלא ישובו לכסלה עוד.

התבטאות מחרידה מהרה"ק מוזהר"מ מלעלוב זצ"ל
הרה"ק איש האלוקים רבנו משה מרדכי מלעלוב זצ"ל התבטא פעם ואמר בה"ל: אני מבקש שיפרסמו בשמי שמוטב שהבעל יגזור את פאותיו ואת זקנו, מאשר שהאשה תלך עם פאה!!! [כמובן שכוונתו להמחיש עד כמה הדבר חמוץ בעיניו]. ובלשוננו הטהור: "מען זאל מפרסם זיין און מיין נאמען, אז עס איז בעסער אז דער מאן זאל אפ שערין די בארד מיט די פאות, איידער די וייב זאל גיין מיט א שייטל!". (מפי תלמידו הרה"צ ר' זלמן בריזל זצ"ל). וכאשר היתה התעוררות בענין הפאות ורצו להחתיים את גדולי הדור זצ"ל על כרוז נגד הפאות, הודיעו לרבי זצ"ל כי רוצים להחתימו, והיה שמח כמוצא שלל רב לשמע הבשורה הזו, ושאל האדמו"ר כמה פעמים את מקורביו: "מפני מה עוד לא הגיעו להחתיים אותי, הרי זו הפעם הראשונה שאני כל כך רוצה לחתום על כרוז, שהוא חיזוק הצניעות בדורנו". וראו כיצד רצונו עז, ותשוקתו עצומה, ליטול חלק בתיקון פירצה גדולה זו. באומרו כי כאשר יחתמו גדולי ישראל על כרוז זה, ויתעוררו רבים לתיקון הדבר, יהיה הדבר לתועלת וחיווק, גם לאלה שעד עתה היה קשה להם להתחזק בזה לבדם.

הרבי מלעלוב זצ"ל

ואכן לבסוף כשכאו לפניו, קרא את הכרוז, וחתם עליו את שמו הקדוש בשמחה, ובשעת החתימה אמר: תפרסמו בשמי שיתור טוב שהבעל יגזור את הזקן והפאות [באופן שאין איסור ע"פ שו"ע] מאשר שהאשה תלך עם פאה! - נורא נורא!

מכאן נראה כמה חרד אותי קדוש עליון על החובא וטלולא הנעשית על ידי לבישת פאה במקום כסיו ראש, שזה אינו באים הלילה לעשות חזק מומלך מומלך המלכים הקב"ה אשר ציונות לכסות הראש בכדי להצניע את השיער שלא יגרום הרהורי עבירה (כמובא בתרומת הדשן), ובאות נשים ולובשות שיער על שיער ועוד יותר משובח בהרבה מהשיער המקורי ונראות כשחקניות רח"ל! לאן נשינו מבושה? ובודאי בנות ישראל כולן חפצות לעשות וצון הבודא ורובן ככולן ההולכות בכך נגררו בלא משים לב, וכעת הוונן להתעורר, וימינו פשוטה לקבל שביו!

הכלב התגבל על בעליו ונשכו...
בשכונה אחת בירושלים התגורר כלב גדול מאד שהפיל את חיתתו על העובדים ושבים. מיוחד רעוד למראה המאיים. הילדים הקטנים שחששו לצאת מפתח ביתם נוכח פנייתו הרעה. גם כאשר העירו לבעלים כי עליהם לקשרו כדי שלא יפחיד את הילדים - נענו בשלילה, כי נמשך המצב יום יום, כי הכלב והפחיד את ילדי השכונה, ומגודל פחדם החלו לדבר על לבנים בשעת שנתם. אחד ממקורביו של רבנו שהתגורר בשכונה וידע על הנעשה, העיר את אוזן רבנו לבעדיו, וישאלו האם כדאי לתת לכלב חתיכת בשר מועלת? רבנו הורה קמעה ואמר: לא, אין זו הדרך הנאותה! חכו מעט ותראה את תשועת ה'. ימים מספר לאחר המקרה התגבל הכלב על בעליו ונשכו. רופא וטרינרי שהובלה למקום, קבע כי על פי החוק צריכים לחמית את הכלב ולסקרו מהמקום. הוא נתן לכלב זריקת מות ובכך הסיר את האימה והפחד ממנו.

יעטפו את ראש הילד בסדין...
מעשה היה ביהודי אחד שהתגורר בצפת ובנו הקטן נפל ונחבל קשות בראשו. הוא איבד את הכרתו ודם רב נזל מפצעיו הפתוחים. מיד החישו לו עזרה, חבשו את פצעיו וניסו להשיב את הכרתו. לאחר הטיפול הראשוני החולט להטיטו במסוק לביה"ח רמב"ם בפינה. האב המודאג נתלווה לבן ועקב מקרוב אחר הטיפול שניתן לו. רופאי חדר המיון הודיעו לו בצער, כי לפי דעתם אין לילד סיכוי רב לחיות. ולכן הם מבקשים מהאב לחתום מראש על הצהרה בה הוא מפקיד את בנו ברשות הרופאים והם מצידים יעשו כמיטב יכולתם להצילו. האב סירב מראש לחתום על הצהרה, בה הוא מקפוי למעשה את בנו מבחינו לשירות ליבם של הרופאים. עיניו מלאו דמעות והוא אמר בכאב עמוק לרופאים: תדעו לכם רבותי, הילד שלי הוא לא הפקר! ואני לא ארשה לעשות בו כלל העולה על רוחכם! יש לי רב המתגורר בירושלים ושמו חכם מרדכי שרעבי ואיתו אני רוצה להתייעץ! האב התקשר בטלפון אל אחיו שגר בירושלים בשנות רבנו וסיפר לו בקצרה את השתלשלות העניינים. בשמוע האח בשורת איוב זו, רץ לבית רבנו וסיפר לו על פציעת אחיינו ודעת הרופאים. רבנו עזב את האח המודאג ונכנס לחדרו הפנימי, שהה בו מספר

לע"נ ידדנו שהשתתף עמו בתפילות על כלל ישראל האברך החשוב רבי שמעון בן רבקה זצ"ל.

לע"נ גרשון ידידה טוביה בן משה ז"ל. אלעד יוסף בן יעל יר"ש והצלחה בלמודים, אריאל בן יעל יר"ש והצלחה, נועה בת יעל הצלחה וצניעות. שמעון בן מרים הצלחה ופריסתה וכל טוב. והצלחת יעל בת אסתר.

לאחר בקשת רבים זכינו להוציא מחדש את הדיסק MP3 של הזוהר רבינו זכינו להוציא מחדש את הדיסק קריאת האדרא רבא והאדרא זוטא בניגון מפי תלמיד ותיק למקובל הגה"ק ר' יצחק כדורי זצ"ל וכידוע שלשון הזוהר מסוגלת לפתיחת הלב ולטהרת הנפש. מומלץ גם לשמיעה ברכב, ולהשמיע לילדים שיהיו גידולי הקודש.
מאות MP3 - בקשה להצטרף.
052-7658044

המתנה המצויינת
לכבוד החגים
שול מרגן ורובן שליט"א
סדרת הספרים שקצרו החילה בכל תכל

הספר גדולי ישראל הללו
מבט לפנים הספר
לאחר הדרת הספרים, מלאכת שבת ומועדי ישראל, אשר נחקלו בארבה ובחצרצה רבה בכל תפוצות ישראל, שמחים אנו להגיש לפניכם את הספר שרבים ציפו לו - "כשר בחלב - לאבות ונגנים" הכולל את דיני הטבח היהודי, אותם יגה האיש הישראלי על שולחן הסוהר. הקטטס המונק מלונה ביצורים ובתולדותם צבעונים ומרהיבי עין, שהופקו ככל תכל, לצורך המחשת הלכה, כי לא דומה תא-שמע לתא-חי.

ספרים הללו מהווים מוקד משיבה לכל, מרתק הוא אליו זקנים ונערים, אבות ונגנים, מורים ותלמידים. פסקי הלכה היא לדעת מרן השולחן ערוך, הרמ"א והחוננים עליו. והכל ערוך בשפה ברורה ועימה ובלשון תשוה לכל נפש.

טלפונים 0548406878 - 0873133365

בשורה משמחת
שוב ניתגן להשיג את הספר "דרך צדיקים" ב' מרמים עובדות הנחגות ומועשים מצדיקי אמת בדור האחרון. ר' חיים סגנוני זר' מרדכי שרעבי זצוק"ל זוע"א.

דרך צדיקים
עבודת הנחת מעשים מצדק אמת בדרת האחרונים

המחיר 78 ש"ח.
פרטים: 050-4181583

הספר סאלפים קראו בשקיקה וקדמו לבורא

הופיע!
הספר **מישרים אהבוך**
הלכות אהבת ה'

גדי המצוה ואופני קיומה, המבוארים בדברי רבותינו הראשונים והאחרונים. בתוספת תשובות רבות וחדשות מבדולי ישראל שליט"א.

פאנר אהבה ויראה פתוח: ר' הלל ווסקדן זצ"ל
02-6257993

למשיב בחינת מוסריים מפורזות הפצה ראשית פתח ה" עבודת ישראל 1-2-3 02-6257993

הראה לו את אברהם איבנו הנמצא בכל ערב שבת בכותל המערבי

גרגירים על מזרנו ורבנו הגה"ק רבי בנימין זאב חשין זצ"ל

ערב שבת חסד תורה בעולם

בכל ערב שבת היה עונג מיוחד לשהים בכותל המערבי לראות את רבנו ר' בנימין זאב חשין זצ"ל המעיט שעות ספורות קודם שבת המלכה לשריד בית מקדשנו הכותל המערבי, רבנו הסביר את מנהגו ללכת לכותל בכל ערב שבת בזה התוכן: דרכו של סבי זכרנו ולברכה (הגה"צ ר' ישעיה חשין זצ"ל) היתה ללכת כל השבוע ללמוד תורה בחבורה אחת מתחילת השבוע עד יום שישי, וביום שישי היה חוזר למקום מגוריו, אולם תיכף שעה מגיע לביתו היה הולך לבית הכנסת הסמוך ועוסק בתורה עד כניסת השבת, אבי (הגה"צ ר' בנימין זצ"ל) נהג להביא לו דבר מאכל לבית הכנסת בכל ערב שבת, והסביר שבי לבנו, כי היות וביום שישי בצהריים עסוקים כולם בהכנות לצרכי שבת קודש וחסר הרבה תורה בעולם, לכן מתנהג כך ואצל הכנות לשבת בביתו יכולים להסתדר גם בלעדיו...

זה היה אברהם איבנו...

והמשיך רבנו לספר: פעם אחת איוור בנו להביא לו את המאכל בערב שבת, ושאלו איבנו לסיבת העיכוב, השיבו בנו, כי הדבר ארע מפני שראה את הצדיק הקדוש רבי נחום שאדיק זצ"ל ואמר לו שילך לכותל המערבי ויעמוד ליד אבן פלונית ויגיד לו מה ראה שם, ואכן עשה כך, וחזר לרבי נחום ואמר לו שראה שם זקן אחד לבוש לבן, אמר לו רבי נחום, דע לך שזה היה אברהם איבנו ע"ה שכן בכל ערב"ק האבות באים לכותל המערבי להתפלל. ומי אז היה סבי הצדיק אומר: רצונכם ללכת לקברי אברהם יצחק ויעקב? ותוכלו לעשות זאת בכל ערב שבת בכותל המערבי, לשם מגיעים האבות הקדושים, ולכן היה רבנו זצ"ל מגיע בכל ערב שבת לכותל, אף בתקופת חוליו אשר היה בא ונעלם במסירות נפש מבית החולים ללא ידיעת הרופאים...

נסענו ברכב מדרבנו לכותל...

ערב שבת אחת, ארעה תקלה חריפה ברכב של נהגו המסור ר' אליעזר ב"ח ה"י, ועקב כך המשאבה של הרכב התרוקנה מן השמן כליל. בעל מוסך שבדק את הרכב אמר: כי הבעיה מורכבת ורק לאחר השבת יוכל לתקנה, ובקשו שיבואו אליו לאחר השבת. באותו יום התכונן רבנו כדרכו לנסוע לכותל, אולם התפלא מדוע ר' אליעזר רוצה להזמין מוניט, משהוברה לו כי אי אפר לנסוע ברכב הפרטי, נענה ואמר: ר' אליעזר, "כי בשמחה תצא". ניסע ברכבך כדרכנו לכותל. הלה ניסה להסביר כי הדבר לא מציאותי, אך רבנו חזר על

אז שריו בשמחה רבה, רבנו ברצונו להכניס חשקות ואהבת תורה בענינים, אמר לכל נער אשר יחפון, כי יוכלו להכניס מסמר באיזו שורה בש"ס שיחפצו, והיכן שיתקנו את המסמר הוא זצ"ל ימשך את השורה בעל פה, וכך הוא באמת, והיה ללאל גדול בקיאיותו המופלאה בש"ס. וכל זאת עשה בבחינת מגילת טפח ומכסה טפחים, כאשר כל כולו היה צניעות ושפלות לאון שיעור וערך, ותיכף חזר להתנהג בפשטותו המופלאה. נכדו הרה"צ ר' ניסן דוד קיוואק שליט"א סיפר, כי היתה תקופה בימי זקנותו שבכל לילה היה אומר לי הסבא: אל תשכח להעירני בחצות הלילה (אשר היה בקביעות מימי צעירותו עוסק בתפילה ותורה מחצות הלילה בבוקר), והיה קולו הדבר מאד. שכן פעמים רבות חצי שעה קודם חצות חזר הסבא והשיעורים אשר מסר (בהם חזרו אלפים למוטב). וכיצד יספיק לו חצי שעה שינה, אך, אוי ואבוי, אם לא היית מיעורו בשעת חצות, איזה צער היה לו מכן, באומרו לי: "לקחת ממנו את כל חיותי..."

כמי שזכה במליון דולר

כל מצוה היה חוטף ושמה בה כמו שאדם זכה כעת במליון דולר, למשל היינו רואים איך היה רץ בחדוה והשתוקקות לחטוף עוד "ברכת הנשים" באיזו חיות ובאזון שמחה. לחטוף עוד מצוה בזה העולם... אשר כל הללי העולם לא שווים למצוה אחת. אשרי עין ראתה!

אם היסוד טוב הכל טוב

גודל זעקותיו ודמעותיו של רבנו הרב חשין זצ"ל על שמירת הקדושה היתה נדירה, עד שפינים שיעור כמעט שלא זעק על נקודה זו, ופעמים רבות שבאו אליו אנשים שלא נחזרו בכך והיה הרב מוכיחם על פימהם באומרו: אין לשער את עונשם הקשה בעולם העליון של הנכסלים בזה ולהיפך את המעלה הנשגבה של הטהורים בכך שאפילו מלאכים פוחדים להתקרב אליהם. והיה רב זועק כי כל שורש הבעיות בכללות ובפרטיות באים מנקודה זו. ופעמים רבות כשהיו באים אליו אנשים עם צרות, היה אומר להם: הכל תלוי בשמירת היסוד ואם תשמרו עיניכם ומחשבותיכם וכו', אזי יפתרו כל בעיותיכם ואילו אשר צייתו נושעו מצרותיהם.

מוזיקה דמיונית - על מה ולמה?

לא אחת היה מודיע דמיוני ואומר: כל מי שרוצה לעשות תשובה, העיקר הוא תיקון היסוד. תוך כדי שהינו מדבר במחד ותחלה מהנעשה בעולם העליון לאותם אשר נכשלו בכך, ולא תקנו מעשים וזרעם בזה העולם

הגה"ק רבי ראובן טימסית זצ"ל - מגאוני וחכמי מרוקו!

נכנס ברגלו קוץ מעבר לעבר ולא הרגיש בו... מספר נכדו ר' עמרם טימסית, בהקדמה לספרו של רבנו "דודאי ראובן" בזה התוכן: רבנו היה א' מגדולי הדור ואחד מן הל"ו צדיקים (עיני יומא מה ע"ב ובסנהדרין צ"ב). הרב זצ"ל קיים את התורה מעוני יגע וטרה בכל חדרי התורה ולילה כיום ישים, הניח את כל האומנות שבעולם ועסק בתורה ובאהבתה שגה תמיד. ומעשה שפעם אחת הלך רבנו לכפר א' לסדר משוה והיה תמיד מקפיד שלא יהיה ליבו פנוי מדברי תורה, ובא לידו פסוק שברצונו לחדש בו איזה חידוש ובתוך כדי הליכו העמיק מאוד, עד כדי שאפי' נכנס ברגלו קוץ גדול כמעט מעבר לעבר ולא הרגיש בו, ורק כשהגיעו למחוז הפצם אז הרגיש כאבים חזקים מאוד, עד שבא ערבי אחד מאנשי הכפר והוציא לו הקוץ מרגלו.

מדוע אינך ממשיך בהכנת ספריי?

רבינו היה חסיד קדוש וטהור וכל ימיו היה אוכל על סהרת הקודש ובגדי ע"ה מדרס לו, כל מעשיו וכל הנהגותיו היום יומיים מיוסדים היו על דברי הקבלה וזה"ק ורבינו האר"י זיע"א, והיה מקיים כל מצוה בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה. מתנהג לפניו משורת הדין כלפי מעלה וכפלי מטה ולכן חכמתו התקיימה בידו וזכה לחבר ג' ספרים. וכתב שבעים פירושים על הפסוק הראשון של התורה בזה: מנוחת שלום.

נכדו ר' עמרם מספר כי בזמן שישק בהוצאת ב' ספריו לאור (שלא דפיסם רבנו בחייו) הגיע למצב שלא ראה בעיניו כמעט והפסיק ממלאכה זו, והנה הגיע אליו רבנו בחלום ואמר: מדוע אינך ממשיך בהכנת ספריי? משהבחר לו את מצבו, אמר לו רבנו שאם יבטיח לו שאם יראה בעיניו טוב ימשך להתעסק בספריו, יתפלל עליו שיראה טוב, והבטיח לו. לאחר מכן הלך לעשות טיפול בעיניו אצל רופא, ואמר לו הרופא שהסיכוי קלוש בכמות לייזר שרק אדם אחד יצא מהטיפול בהצלחה היות והמכונה אז היתה חדשה, ובכ"ז ביקש לעשות הטיפול והצלח בע"ה וחזר לראות בעיניו, וכך יכל להמשיך בהכנת ספריו ואכן התקיימה באמת תפילת רבנו.

העריב טבע נהר

קדושתו היתה מופלאה, ובעת שהיה הולך ברחוב כל הנשים היו זזים הצידה. ואף מסופר כי פעם בא ערבי אחד לחנוק את רבנו ולא עבר כמה ימים וטבע בנהר.

הרב בשדה או בבית?...

היה לו שדה שהיה שוכר אריס ערבי שהיה לוקח למחצה שליש לרביעי, ופעם רצתה אשתו לה הפועל לגנוב מהשדה, והיא עקבה קודם אם רבנו נמצא בביתו לומד בכדי שאז תוכל להפיג זממה, ואכן הלכה לראותו והיה אז רבנו יושב ולומד כדרכו, וכשבאה לשדה [שנמצא בקרבת מקום מביתו] ראתה שהוא שם, לאחר זמן באה שוב, ורצתה לגנוב אולם ראשית בדקה והאיתה שהוא לומד בביתו, ולאחר מכן באה לשדה בכדי לגנוב, אולם לתדהמתה ראתה שהוא נמצא בשדה, ולא הבינה מה הולך פה... וכך נמנעה מלגנוב. ומן השישים הראו לה את דמותו הק', בכדי שלא תגנוב מהשדה, והיא לפלא. זיע"א.

ברכת שמים תחול על ראש ידידנו איש החסד והמעש העומד לימינו בכל עת ר' יוחאי דהן הי"ד - ולע"נ אביו שמעון בן סוליקה, ת.נ.צ.ב.ה.

מיהו האברך עם העניים היפות. נזמן לו לרבנו להיות ברבית מסוימת בה שהה הרה"ק הבית ישראל מגור זצ"ל. הבחין בו הבית ישראל ותוך כדי הבטת מעמיקה התבטא בפני הסובבים אותו "מי הוא האברך הזה עם העניים היפות" (דהיינו עינים קדושות וטהורות) ולשמעו דבר זה מפי הבית ישראל לאו מילתא זוטרתא היא.

הפרופסור שצילם את עיני הנפטר

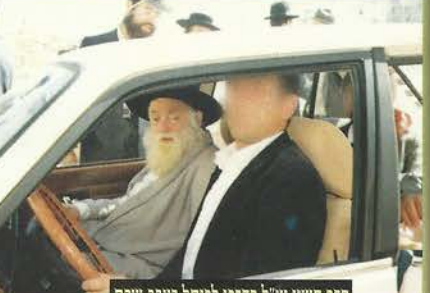
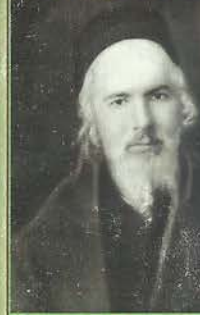
דרכו היה לציין את דברי הגמ' (ירושלמי ברכות פ"א ה.א): "עינא וליבא תרי סרסורי דעבירה" באומרו שהאדם שרואה משהו בעיניו זה תיכף נכנס בעין ונחנק בו א"פ שאינו מרגיש בכך. והביא על כך מעשה קהיל פולנייה זה תוכנו: באחד הימים נהרג אחד משרי הממשלה והממשלה המקומית הבטיחה שכל אדם שיגלה את הרוצח יקבל פרס כספי נכבד. פרופסור מסוים חשק עצמו שביכולתו לגלות את הרוצח בתנאי שיוציאו את הנפטר מקברו. השלטונות הסכימו לדבריו והוציאו את הנפטר החוצה. הפרופסור לקח מצלמה גדולה וצילם את עיני הנפטר, והנה, לתדהמת הכל, הוציא הפרופסור את התמונה וראו כולם בתמונה את הרוצח עצמו היקר שחורג, כששאלו הללו את הפרופסור למשך הדבר. נענה לעומתם: היות וכל אדם כל מה שמסתכל נחנק הדבר בעין, וכשמסתכל על דבר נוסף אזי ההסתכלות האחרונה מסתירה את מה שנחנק לפני כן, והיות וההסתכלות האחרונה של הנפטר היתה כמובן באותו אדם אשר רצחו נפש רח"ל. לכן דמות הרוצח היתה מצולמת בעין של הנרצח. ועל כך סיים הרב: מכאן רואים. כי כל מה שהאדם מסתכל נחנק לו בעין, ועל כל הבטה בנשים וקל וחומר בפריצות עתיד ליתן את הדין, והכל יראו לו בב"ד של מעלה. ומידה טובה מרובה, כמה מעלה יהא לאדם אשר נוהר בכך.

ראה את רבנו בכותל והתעלף...

נכדו הרה"צ ר' יצחק חשין שליט"א סיפר לנו, כי היה פעם יהודי המתגורר בצפת, אשר חלם פעם אחר פעם על איזה 'זקן' המעוררו שבו ושוב חזר לדך ה', הלה נשבר וסיפר את חלמונתו לדודו המתגורר בארץ הקודש, דודו יעץ לו כי יבוא ארצה ויחד יסעו לשריד בית מקדשנו הכותל המערבי להתפלל לה'. והנה, בהגיעם לכותל רואה היו לפתע איזה 'זקן' הוישב ואומר להלים, הלה רק ראה את פניו נפל והתעלף במקום. מחזורו הכרתו שאלותיו מה קרה? הלה סיפר כי זה הזקן אשר הוישב על בחלום כמה פעמים בצפת, בהזיכרו כי יחזור למוטב, משפסרו זאת אותו זקן, הצטער ואמר: לא תדבר שטויות! זקן זה היה לא אחר מאשר רבנו בנימין זאב חשין זצ"ל. וזוהו הגדולה של אותו צדיק קדוש אשר בצילו הסתפפנו עוד מילדותנו ובוכותו יוצא לאור גליון קטן זה, יגן בעדנו לבלות את ימנו בתורה ותפילה, ורוקים מכל חטא ועוון, וכלשונו הקדושה בכל עת: "שנוכה כולנו לתקן בחיי חיותנו את כל אשר אנו צריכים לתקן בזה העולם" אמן ואמן.

בשורה משמחת - ארץ נחשונות בדור חשון זה - המסירות חרון אף ה'!

ב"ח אלפי אלפי נשים החליפו בשנים האחרונות מפאה למטפחת, אמנם, ישנן עוד אלפי נשים הרוצות להחליף מפאה למטפחת צנועה אך חסר להן את האומץ, ועל כך נתבשרנו מארגון "נפשנו" אשר בקשונו לפרסם על בשורה משמחת כי מתארגנת קבוצה של אלף נשים החפצות להחליף מפאה למטפחת צנועה ביחד, בכנס גדול שיערכו בעזר ה' לכבוד הרמת קרן הצניעות. לפרטים ארגון "נפשנו" 5810763 - 02 (גם ההולכות במטפחת יכולות להתקשר ולסייע) מי יכול לתאר את מעלתן של אותן נשים המצטרפות לדבר נשגב זה - עין לא ראתהו!

הרב חשין זצ"ל בדרכו לכותל בערב שבת

דבריו שוב, ואכן למרבה הפלא נסע הרכב לכותל כאשר המשאבה הרוסה וללא שמן... ביציאתם מן הכותל שוב אמר לו רבנו: "כי בשמחה תצא" ומיד החלו בנסיעה והגיעו במהירות לבית הרב יותן מן הרגיל... בשבוע שלאחר מכן לקח ר' אליעזר את רבנו למוסך שמשנבדק הרכב ע"י בעל המוסך תמה הלה על מימדעו ר' אליעזר: באת לצדוק ממני הרי תקנת כבר את הבעיה... המשאבה מצוינת, והשמן במשאבה מלא... הלה סיפר לו בקצרה את אשר ארע ביום שישי, ועל גדולתו וקדושתו של מורנו הרב חשין זצ"ל, בעל המוסך התרגש ואמר: חייב אתה לקחתני להתברך מהרב הזה...

היכן שתתקוה המסור אני אמשך משב... גדול היה רבנו בחכמת התורה הקדושה עליה שקד ללא הפוגה, ואם כי רבים הכירוהו בהרבעת תורת חסנתו, אולם גאון מופלא היה אף בנגלה - היה ה' אבאחד הימים עת אשר מסר שיעור בבני ברק, והיה

תשובה תפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה כל השולח תרומה להזקת גליונו בסך 80 ₪ ויכל לשלוח אלינו ארבעה שמונת ואנו נזכרים בתפילה עם פרוט הבקשה בערב ר"ח אדר א' על ציונו של אור החיים הקדוש זיע"א. הכתובת ת.ד. 57194 ירושלים